

[Ingerlise Koefoed]

perimenter, og vi ville ønske, at man kunne sige, at hele Jorden først og fremmest var børnenes.

Vi har ingen særlige følelser ved at nedlægge dronningehuset, og vi støtter desuden forslaget om nedlæggelse af arbejdsretten, selv om vi er bange for, at en nedlæggelse i dag kunne betyde, at domstolene skulle overtage arbejdsrettens arbejde. Vi må diskutere en alternativ løsning.

Efter at jeg så stærkt har taget afstand fra regeringens ændringsforslag og fra den del af dem, som de radikale er medskyldige i, kan man selvfølgelig med fuld ret spørge, om vi i SF overhovedet ikke tager landets situation med det voksende underskud alvorligt, og det er da også blevet antydnet fra flere sider her i dag. Jo, det gør vi, men vi tror ikke på, at krisen kan løses på den måde, som flertallet foreslår, uden at det går uforholdsmæssigt hårdt ud over både den arbejdende og den arbejdsløse del af befolkningen, og vi forholder os kolossalt skeptisk til, om den førte politik endda vil føre til det resultat, regeringen forventer, altså ud over den voksende arbejdsløshed. Betalingsbalanceunderskuddet vil nok falde lidt, men det kommer mere til at hænge sammen med svigtende købekraft end med vækst i eksporten. Hjemmemarkedet vil sandsynligvis gå i bund og trække en hel del virksomheder med sig, og statens indtægter via skatter og afgifter vil også falde.

Vi tror altså ikke på, at man kan løse balanceproblemerne ved at lade arbejdsløsheden stige. Vi tror tværtimod, at beskæftigelse er en forudsætning for en ændring af situationen, beskæftigelse både i den private og i den offentlige sektor, bl.a. fremkaldt af et tæt samvirke mellem de to sektorer.

De ændringsforslag, vi har stillet til finanslovsforslaget, er først og fremmest udsprunget af 3 principper:

Vi ønsker en anden fredspolitik end den NATO-politik, som afspejles i finanslovsforslaget, og som medfører øget kaprustning, større og større krigsfare og et ressourceforbrug, der gør forskellen mellem den rige og den fattige verden større og større. Vi vil have Danmark ud af EF. Og vi vil prioritere beskæftigelse og kamp mod arbejdsløsheden meget højt.

Vore forslag, som nu har været omtalt mange gange her i dag, om bygning af 3 nye færger, 2 på Kalundborg-Århus-ruten og 1

på ruten København-Rønne, betyder, at skibsværftsindustrien og tilgrænsende industrier vil kunne holde mange mennesker, heraf 1.500 på selve værfterne, i arbejde de næste 3 år.

Vores forslag om penge til vedligeholdelse og udbedring af fredede og bevaringsværdige bygninger, som den tidligere, socialdemokratiske miljøminister, hr. Erik Holst, har vist meget stor interesse for, vil kunne holde 500 mennesker i arbejde et år, og alle forslagene opfylder krav om nybygning og stærkt tiltrængt restaurering.

Vi vil bygge cykelstier, det vil de radikale også, og der er stærkt brug for cykelstier. Vi vil sikre alle, der ønsker det, mulighed for EFG-uddannelse ved at genindføre lønnen i basisåret, og vi vil give mennesker, der ingen uddannelse har, mulighed for uddannelse i arbejdstiden. Derved bliver der også plads til flere på arbejdspladserne.

Vi vil afhjælpe mangelen på fysio- og ergoterapeuter og jordemødre og opfordrer amterne til at udbygge sygeplejerske- og sygehjælperuddannelserne, for der er mangel på arbejdskraft på disse vigtige områder.

Endelig har vi sammen med de radikale stillet forslag om forbedringer på kulturområdet, som, når det drejer sig om Statens Kunstfond, vil betyde bedre arbejdsmuligheder for kunstnere og, når det drejer sig om forskningsbibliotekerne, vil betyde en begyndende bedring af den meget forringede informationsformidling til studerende og forskere, som er en følge af bl.a. den skrappe socialdemokratiske nedskæringspolitik på forskningsbiblioteksområdet. Vi har endelig foreslået penge til statens museum for kunst, så man langt om længe kan tage fat på en redningsaktion for den kongelige afstøbningssamling.

Regeringen har sluttet op bag de fleste af disse forslag, om end med noget lavere beløb end foreslået fra vor og de radikales side, men vi kan godt tiltræde regeringens forslag, for en begyndende forbedring er bedre end ingen.

Jeg vil hermed anbefale folketingsretten at støtte vore ændringsforslag. De vil betyde mere arbejde, bedre uddannelsesmuligheder, færre udgifter til dagpenge og bistandshjælp, en bedre daglig tilværelse for mange, der har det slemt i dag og får det værre i den kommende tid, og skridt mod en mere fredelig verden.